

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság
2.Bf.155/2023/15. szám

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2023. október hó 10. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

A hivatali vesztegetés elfogadásának büntette és más bűncselekmények miatt Terhelt1 és társai ellen indult büntető ügyben a Fővárosi Törvényszék 2023. április hó 14. napján kelt 29.B.381/2022/64. számú ítéletét Terhelt13 XIII.r. vádlott tekintetében megváltoztatja.

Terhelt13 XIII.r. vádlott cselekményének anyagi jogi megjelölése helyesen: Btk.294.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés I. fordulat a) pont ac) alpontja.

Egyebekben az ítéletet Terhelt9 IX.r., Terhelt10 X.r. és Terhelt13 XIII.r. vádlott tekintetében helybenhagyja.

Terhelt13 XIII.r. vádlott személyazonosító igazolványának száma: szám.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] A Fővárosi Törvényszék a 2023. április hó 14. napján kihirdetett 29.B.381/2022/64. számú ítéletével Terhelt9 IX.r. vádlottat bűnösnek mondta ki hivatali vesztegetés elfogadásának büntetében [Btk.294.§ (1) bekezdés (3) bekezdés I. fordulat a) pont ac) alpont], ezért 1 év 6 hónap szabadságvesztésre, 150 napi tétel, napi tételenként 1.500 forint, összesen 225.000 forint pénzbüntetésre ítélte. A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát börtönben határozta meg. A kiszabott szabadságvesztés végrehajtását 3 év próbaidőre felfüggesztette.

[2] Terhelt10 X.r. vádlottat bűnösnek mondta ki hivatali vesztegetés elfogadásának büntetében [Btk.294.§ (1) bekezdés, (3) bekezdés I. fordulat a) pont ac) alpont], ezért 1 év 6 hónap szabadságvesztésre és 150 napi tétel, napi tételenként 1.500 forint, összesen 225.000 forint pénzbüntetésre ítélte. A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát börtönben határozta meg. A kiszabott szabadságvesztés végrehajtását 3 év próbaidőre felfüggesztette.

[3] Terhelt13 XIII.r. vádlott bűnösségét bűnsegédként elkövetett hivatali vesztegetés elfogadásának büntetében [Btk.294.§ (1) bekezdés, (2) bekezdés, (3) bekezdés a) pont ac) alpont és b) pont] állapította meg, ezért 1 év 2 hónap szabadságvesztésre és 150 napi tétel, napi tételenként 1.500 forint, összesen 225.000 forint pénzbüntetésre ítélte. A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát börtönben határozta meg. A kiszabott szabadságvesztés végrehajtását 2 év próbaidőre felfüggesztette.

[4] Mindhárom vádlott esetében a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontját úgy határozta meg, hogy az a szabadságvesztés kétharmad részének kitöltését követő nap, amennyiben annak végrehajtását elrendelik. Rendelkezett arról is, hogy amennyiben a vádlottak pénzbüntetést nem fizetik meg, a pénzbüntetést vagy annak meg nem fizetett részét szabadságvesztésre kell átváltoztatni.

[5] Terhelt13 XIII. rendű vádlottat előzetes mentesítésben részesítette.

[6] Az ítélet ellen az ügyész Terhelt9 IX. rendű, Terhelt10 X. rendű és Terhelt13 XIII. rendű vádlottak terhére jelentett be fellebbezést súlyosításért, a szabadságvesztés büntetések és a próbaidő tartamának, a pénzbüntetés napi tételszámának növelése érdekében, XIII.r. vádlott esetében az előzetes mentesítés mellőzése érdekében, míg a IX. és X. rendű vádlottak és védőik enyhítésért fellebbeztek, kérve az előzetes mentesítést is. IX.r. vádlott védője a próbaidő leszállítását, míg X.r. vádlott védője a szabadságvesztés tartamának és a próbaidőnek a csökkentését is kérte.

[7] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF. 298/2023/4. számú átiratában az ügyészi fellebbezést fenntartotta, a védelmi fellebbezéseket nem tartotta alaposnak.

[8] Utalt arra, hogy az ítélet felülbírálata során a Be.591.§ (2) bekezdés a) pontja, valamint a Be.590.§ (3) és (5) bekezdésének c) pontja irányadó.

[9] A fellebbezések elbírálására a Be.598.§ (2) bekezdésének figyelembevételével tanácsülés kitűzését indítványozta. Bejelentette, hogy az esetleges nyilvános ülésen nem kíván részt venni.

[10] Az ügyészi álláspont szerint a törvényszék a Be. rendelkezéseinek megfelelően folytatta le az eljárást, a vádlottak vonatkozásában olyan eljárási szabálysértést nem követett el, mely a másodfokú eljárásnak akadályát képezné.

[11] Az előkészítő ülés kezdetén a IX. rendű terhelt védőjének a védece két korábbi írásbeli nyilatkozatával kapcsolatos észrevétele nem képezte akadályát annak, hogy Terhelt9 IX.r. vádlott a váddal egyezően beismerje bűnösségét, lemondjon a tárgyaláshoz fűződő jogáról, figyelemmel arra is, hogy a felmerült kérdésre tekintettel a vádlottnak ismét volt lehetősége átgondolni a beismerés következményeit, s fenntartotta beismerő nyilatkozatát. Terhelt10 X. rendű vádlott beismerése egyértelmű volt, Terhelt13 XIII. rendű vádlott is beismerte bűnösségét a váddal egyezően, a vádbeli tényállást is, annak ellenére, hogy a tényállásnak nem volt megfelelő a vádlói minősítése.

[12] Az ügyész hivatkozott arra, hogy a beismerő nyilatkozatokat követően az elsőfokú bíróság a terhelteket személyi körülményeikre meghallgatta, a beismerő vallomásokat részletesen indokolt végzésben fogadta el, kifejtette, hogy a vád összszerszerűségében a vádlottakra nézve legkedvezőbb adatokat tartalmazta, a nyomozati adatok IX. rendű terhelt beismerését nem cáfolták.

[13] Indokolási kötelezettségének a törvényszék a Be.562.§ (2) és (4) bekezdésének figyelembevételével tett eleget.

[14] A vádlottak bűnösségét a Be.565.§ (1) bekezdés alapján rögzítette a törvényszék.

[15] A fellebbviteli főügyészség rámutatott arra, hogy a IX. és X. rendű vádlottak cselekményének minősítése törvényes, ugyanakkor XIII. rendű terhelt esetében téves.

[16] Hivatkozott az ügyészség arra, hogy a XIII. rendű vádlott ténybeli beismerő vallomást tett, a vádiratban foglalt tényeket ismerte el. Az előkészítő ülésen a terhelt beismerő vallomásának – egyéb törvényi feltételek fennállása esetén történő – elfogadását követően sem köti a bíróságot a vádirati minősítés. A Be.580.§ (2) bekezdés b) pontját figyelembe véve kizárt a fellebbezés a váddal egyező minősítés miatt, jelen esetben azonban a fellebbezés nem a minősítést érintette. A másodfokú bíróságnak azonban a Be.590.§ (5) bekezdés c) pontja alapján korlátozott felülbírálat esetén is felül kell bírálnia a minősítést. A tényállást figyelembe véve Terhelt13 XIII. rendű vádlott cselekménye a Btk.294.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés I. fordulat a) pont ac) alpontja szerint minősülő bűnsegédként, előnyért hivatali helyzetével egyébként visszaélve elkövetett hivatali vesztegetés elfogadásának büntetteként minősül helyesen.

[17] Az ügyészi érvelés szerint a büntetés kiszabása során irányadó tényezőket hiányosan vette figyelembe a törvényszék akkor, amikor nem értékelte súlyosító tényezőként a korrupciós jellegű cselekmények elszaporodottságát, melyet az ügyészi fellebbezésében leírtak szerint statisztikai adatok támasztanak alá. XIII. rendű vádlottnál értékelte a vádlott megromlott egészségi állapotát, holott a személyi körülmények körében nem tüntette fel e körülményt a terhelt nyilatkozatának megfelelően. Az ügyészi mértékes indítvány figyelemmel volt arra, hogy a terheltek beismerik a bűncselekmény elkövetését, ezért az külön nagy nyomatékkal nem értékelhető. A büntetés kiszabása során a generális prevenció szempontjának is hangsúlyt kell kapnia.

[18] Az ügyész az ítélet járulékos rendelkezéseit törvényesek tartotta.

[19] Indítványozta, hogy az ítéltábla a törvényszék ítéletét Terhelt13 XIII. rendű vádlott cselekményének minősítését illetően változtassa meg, a vádlott büntetését súlyosítsa, az előzetes mentesítésre vonatkozó rendelkezést mellőzze, a büntetést kiszabó részében Terhelt9 IX. rendű, Terhelt10 X. rendű vádlottakat érintően ugyancsak változtassa meg, s alkalmazzon e vádlottakkal szemben is az ügyészi indítványnak megfelelő súlyosabb büntetést, egyebekben hagyja azt helyben.

[20] Terhelt9 IX.r. vádlott védője írásbeli fellebbezés indokolásában az enyhítésért bejelentett fellebbezését fenntartotta, majd kifejtette, hogy az elsőfokú bíróságnak valójában felmentő ítéletet kellett volna hoznia a vádlott beismerése ellenére is.

[21] Előadta, hogy az ügyészség - számára érthetetlen okból – ingatlanforgalmi szakértő bevonása nélkül a vádlottra kedvezőtlenebb, azaz magasabb 2018. évi adó-és értékforgalmi bizonyítványban szereplő értékből indult ki a 2019. évre irányadó alacsonyabb érték helyett.

[22] Sérelmezte azt is, hogy IX.r. vádlott cselekvősege a vádban nincs leírva, a leírt magatartásból nem derül ki, hogy a IX.r. vádlott hivatali helyzetével konkrétan miként élt vissza, hiszen nem ő volt az ügy előadója, nem volt határozatszerkesztő, döntés előkészítő. A „határozat osztályvezetővel való aláíratásából” sem derül ki konkrét magatartása.

[23] Hosszasan sorolta, hogy a vádnak milyen hiányosságai teszik lehetetlenné az ügy elbírálását, milyen körülményeket kellett volna még felderíteni az ügyben. Sérelmezte továbbá, hogy az ügyészség a nyomozati szakban nem törekedett az igazság kiderítésére.

[24] II.r. vádlott védője írásbeli fellebbezés indokolásában az ügyész súlyosításra irányuló fellebbezésének elvetését, a kiszabott büntetés enyhítését, a X.r. vádlott előzetes mentesítését kérte. Arra hivatkozott, hogy védenca a cselekmény elkövetését beismerte, az időmúlás több mint 3 év, a vádlott életvezetése rendezett, példamutató. Álláspontja szerint súlyosabb büntetés kiszabása nem felelne meg az egyéniesítés követelményének, és a törvényhozó céljával is ellentétes a beismerő, tárgyalás jogáról lemondó vádlott esetében. Álláspontja szerint az előzetes mentesítés az időmúlásra, a cselekmény kisebb tárgyi súlyára, a vádlott példás életvezetésére figyelemmel lehetséges, ennek megfontolását kérte az ítéltáblától.

[25] A nyilvános ülésen IX.r. vádlott védője perbeszédében írásbeli fellebbezés indokolását azzal tartotta fenn, hogy ugyan egy mondatot tartalmaz a vád védenca cselekvőségével kapcsolatban, ez azonban még mindig nem feleltethető meg a büntetendő magatartás leírása követelményének. Utalt arra, hogy védenca ugyan a váddal egyezően beismerte a cselekmény elkövetését, ugyanakkor a másodfokú bíróság ilyenkor is köteles vizsgálni a felmentés, eljárás megszüntetésének lehetőségét. Elsődlegesen IX.r. vádlott felmentését, másodlagosan a kiszabott büntetés lényeges enyhítését kérte az enyhítő körülmények kiemelésével.

[26] X.r. vádlott védője az írásbeli fellebbezés indokolásában leírtakat ismételte meg perbeszédében.

[27] XIII.r. vádlott védője egyetértett az elsőfokú bíróság ítéletével, az ügyészi fellebbezés elutasítását kérte mind a büntetés súlyosítását, mind az előzetes mentesítés mellőzését illetően. Kiemelte, hogy az előzetes mentesítés XIII.r. vádlott részére azért szükséges, mert az 57 éves vádlott munkaköre erkölcsi bizonyítványhoz kötött, amennyiben azzal nem rendelkezik, munkáját elveszíti, koránál fogva új, egzisztenciáját biztosító munkahely teremtésére nincs lehetősége.

[28] A vádlottak nem kívántak felszólalni, az utolsó szó jogán csak XIII.r. vádlott nyilatkozott, kérte az előzetes mentesítése helybenhagyását arra figyelemmel, hogy vámügyintéző foglalkozását ne veszítse el.

[29] Az ügyész súlyosításra irányuló fellebbezése nem vezetett eredményre, a fellebbviteli főügyészség indítványa kisebb részben helytálló. A védelmi jogorvoslatok nem vezettek eredményre.

[30] Az ítéltábla az ügyet a Be.598.§ (2) bekezdése alapján érdemi tanácsülésre tűzte, I.r. vádlott védője nyilvános ülés kitűzését kérte, ezért az ítéltábla a Be.599.§ (1) bekezdése szerinti nyilvános ülésen bírálta felül a törvényszék ítéletét.

[31] Elsősorban szükséges rámutatni arra, hogy a Be.583.§ (3) bekezdése szerint bejelentett fellebbezését a védő a későbbiekben a Be.584.§ (3) bekezdés b) pontja szerint a fellebbezéssel nem érintett rendelkezésre nem terjesztheti ki, ezért IX.r. vádlott védőjének fellebbezése kizárólagosan az enyhítés körében értelmezhető.

[32] Az elsőfokú bíróság IX.r. vádlott váddal egyező beismerő vallomását elfogadta, a bejelentett fellebbezés kizárólag a büntetés enyhítését célozta, az kizárólag a Be.583.§ (3) bekezdés a) pontja alapján az előzetes mentesítés hiányára vonatkozó indokolást és a büntetés kiszabását sérelmezte.

[33] Az írásba foglalt ítélet indokolása ilyenkor szűkkörű, a Be.561.§ (3) bekezdés a) - c) és e) pontban írtakat (vádra utalás, vád szerinti minősítés, szükség esetén vád tényállására utalás, vádlott személyi körülményei, korábbi büntetések, ítéleti tényállás, a megállapított cselekmény minősítése) és az 564.§ (4) bekezdésében meghatározottakat (büntetés kiszabása esetén a döntés indokai, alkalmazott jogszabályok) tartalmazza.

[34] A Be.562.§ (4) bekezdése szerint, ha a bíróság elfogadta a terhelt bűnösséget beismerő vallomását és erre alapítva állapította meg a terhelt bűnösségét, az ítélet indokolása a Be. 561.§ (3) bekezdés a) - c) és e) pontban írtakat és a bűnösség beismerésére, e nyilatkozat elfogadására, valamint az alkalmazott jogszabályokra utalásból állhat. Az elsőfokú bíróság az indokolási kötelezettségének e szűk körben eleget tett, nyilvánvalóan nem tett megállapításokat a védői fellebbezésben érintett kérdésekben, hiszen bizonyítási eljárást nem is folytatott le.

[35] Figyelemmel arra, hogy az ügyészi fellebbezés indokolás is érintette, rögzíteni szükséges, hogy a beismerő vallomások elfogadásával kapcsolatosan az ítéltábla az ügyészi és elsőbírói álláspontot osztotta, a IX.r., X.r. és XIII.r. vádlott beismerő vallomásának elfogadása is törvényes volt. Bár a IX.r. vádlott az előkészítő ülésen csatolta egy korábbi vallomását, melynek tartalma részben eltért a vád tényeitől, az előkészítő ülésen tett vád tényeivel egyező beismerésétől, ugyanakkor megállapítható, hogy a terhelt – ahogyan arra a fellebbviteli főügyészség képviselője is rámutatott – a figyelmeztetések, kioktatások tükrében tett a váddal egyező beismerő nyilatkozatot, az elsőfokú bíróság a Be.504.§ (2) bekezdésében írt valamennyi feltételt megvizsgálva azt helyesen fogadta el végzésével a Be.504.§ (3) bekezdése alapján. Az elfogadás törvényességét az sem befolyásolja, hogy IX.r. vádlott védője még a beismerő vallomás elfogadása előtt bizonyítási indítványt tett, hangsúlyozva, hogy azt csak arra a nem várt esetre teszi, ha a bíróság védence beismerését nem fogadná el, mert nem akar lemaradni az indítvány megtételére részére előírt határidőről.

[36] A bejelentett kétoldali fellebbezések a Be.583.§ (3) bekezdés a) pont alapján kizárólag a büntetés kiszabását érintették, a későbbi fellebbezés kiterjesztés törvényileg tiltott, ezért az ítéltábla az ítéletet a Be.590.§ (3) és (5) bekezdése alapján korlátozottan, csak a fellebbezéssel sérelmezett részében bírálta felül, illetve a Be.590.§ (5) bekezdés alapján felülbírálta az elsőfokú bírósági eljárást, ennek során vizsgálta azon eljárási szabályok megtartását, amelyek megsértése esetén a Be.607.§ (1) valamint 608.§ (1) bekezdése alapján az ítéletet hatályon kívül kell helyezni. A bűnösség megállapítására vonatkozó rendelkezést is megvizsgálta, azaz, hogy a terheltet fel kell-e menteni vagy vele szemben az eljárást meg kell-e szüntetni. Vizsgálta továbbá a bűncselekmény minősítésére és a büntetés kiszabására vonatkozó rendelkezést. A (7) bekezdés szerint hivatalból dönthetett az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező kérdésekben is.

[37] Az ítéltábla megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az eljárási szabályokat maradéktalanul megtartotta, az ítélet hatályon kívül helyezésének a fent írt törvényhelyekre alapítottan nem volt helye. Szükséges utalni arra is, hogy a IX.r. vádlott védője részben a törvényes vád hiányára is hivatkozott fellebbezésében, amikor azt állította, hogy IX.r. vádlott büntetőjogilag értékelendő magatartása nem került leírásra a vád tényei között. Figyelemmel arra, hogy a törvényes vád az eljárás alapja, az ítéltábla utal arra, hogy a vád leíró része a IX.r. vádlott büntetőjogilag értékelendő magatartását kellő részletességgel tartalmazta, a törvényes vád adott, ilyen okból az eljárás megszüntetésének nem volt helye.

[38] A Be.591.§ (2) bekezdése szerint a másodfokú bíróság nem vizsgálta az elsőfokú bíróság ítéletének megalapozottságát, határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított történeti tényállásra alapította, mert a fellebbezést kizárólag a Be.583.§ (3) bekezdése alapján jelentette be az ügyész, valamint a IX.r. és X.r. vádlottak, valamint védőik.

[39] Figyelemmel azonban arra, hogy a személyi körülmények nem képezik a történeti tényállás részét, az ítéltábla az ítélet indokolását a személyi körülményekre vonatkozóan korlátozott felülbírálat mellett is kiegészítheti.

[40] Fent írtak alapján rögzíti XIII.r. vádlott személyi körülményei között, hogy a közelmúltban bekövetkezett trombózis miatt kezelés alatt áll.

[41] Az ítéltábla megállapította azt is, hogy a vádlottak felmentésének, az eljárás megszüntetésének nem lett volna helye, a vádlottak bűnösségére helytállóan következtetett a törvényszék.

[42] Figyelemmel arra, hogy a 2023. évi LIII. tv. 95.§ a pénzbüntetés napi tételszámát és az egy napi tétel összegét 2023. szeptember hó 1. napjától módosította, el kellett végeznie a másodfokú bíróságnak az elkövetéskori és elbíráláskori jogszabály összehasonlítását. Figyelemmel arra, hogy a módosítás kapcsán a pénzbüntetés szigorodott, magasabb napi tételszám és napi tétel összeg került bevezetésre, nyilvánvaló, hogy az új büntető törvény a vádlottakra nem kedvezőbb, ezért továbbra is az elkövetéskori Btk. alkalmazandó az általános szabályoknak megfelelően.

[43] A Be. 590.§ (5) bekezdése c) pontja alapján a cselekmény minősítésének vizsgálata is szükséges. Ekörben az ítéltábla osztotta az ügyészi álláspontot, XIII.r. vádlott cselekményének törvényes minősítését illetően. A Bírósági Határozatokban közzétett 2022/287. számú jogeset iránymutatása szerint az előkészítő ülésen a terhelt beismerő vallomásának – egyéb törvényi feltételek fennállása esetén történő – elfogadását követően sem köti a bíróságot a vádirati minősítés. A XIII. rendű vádlott ténybeli beismerő vallomást tett, a vádiratban foglalt tényeket ismerte el.

[44] Egyetértve a fellebbviteli főügyészség képviselőjével a XIII.r. vádlott cselekményének helyes minősítése a Btk.294. § (1) bekezdésbe ütköző és a (3) bekezdés I. fordulat a) pont ac) alpontja szerint minősülő és büntetendő bűnsegédként, előnyért hivatali helyzetével egyébként visszaélve elkövetett hivatali vesztegetés elfogadásának büntette. Az irányadó tényállás azt tartalmazza XIII.r. vádlott magatartásával, tudattartalmával kapcsolatban, hogy ő kizárólag Terhelt3val állt kapcsolatban, neki nyújtott segítséget azzal, hogy 3.000.000 forintot átvett tanú10től és azt továbbította Terhelt3 részére, annak tudatában, hogy ez a pénzösszeg Terhelt3 és terhelt11 között kialakult korrupciós kapcsolatból származó jogosulatlan előny. A korrupciós kapcsolatban Terhelt3 szintén csak bűnsegédje volt a vezető beosztású hivatalos személy által elkövetett, a jogtalan előnyért hivatali helyzetével egyébként visszaélve bünszövetségben és üzletszerűen elkövetett hivatali vesztegetés elfogadása büntetében.

[45] Dogmatikailag XIII.r. vádlott a bűnsegéd bűnsegédje. A bűnsegéd cselekményének minősítése rendszerint a tettes cselekményének minősítését osztja, ugyanakkor nyilvánvalóan nem vonható felelősségre olyan tény miatt, amelyről nem tudott. A történeti tényállásban leírt tényekből nem vonható következtetés arra, hogy XIII.r. vádlott tudott volna arról, hogy Terhelt3 vezető beosztású hivatalos személlyel állt kapcsolatban a korrupciós cselekmény során, illetve, hogy ez a magatartás bünszövetségben és üzletszerűen elkövetett. Figyelemmel arra, hogy a XIII.r. vádlott a bűnsegéd bűnsegéde, a tetszettel a kapcsolata olyan távoli, amely a súlyosabb minősítést megalapozó tudati tények hiányát ugyancsak alátámasztják.

[46] A minősítés változásból következik, hogy a XIII.r. vádlott cselekményének büntetési tétele ugyancsak 2-8 évig terjedő szabadságvesztés, ahogyan a IX.r és X.r. vádlott esetében is rögzítésre került. A Btk.80.§ (2) bekezdése szerinti irányadó középérték esetében is 5 év. Figyelemmel azonban bűnsegédi minőségére, a Btk.82.§ (4) bekezdése alapján ún. kétszeres leszállás is lehetséges, azaz (2) bekezdés c) pontjában írt két évi szabadságvesztés helyett nemcsak egy évi, hanem a d) pont szerint annál rövidebb tartamú szabadságvesztés is kiszabható.

[47] A törvényszék a büntetés kiszabása körében irányadó körülményeket többnyire helyesen tárta fel. Nem osztotta az ítéltábla azon elsőbírói okfejtést, hogy a korrupciós bűncselekmények száma a releváns időszakban ne lett volna szignifikánsan emelkedő. A Legfőbb Ügyészség honlapjáról megállapíthatóan 2019 évben 242 hivatali vesztegetés elfogadása bűncselekmény volt, míg 2020 évben már 1978. A Legfelsőbb Bíróság 56/2007. BK vélemény III/11. pontja alapján a bűncselekmények elszaporodottsága akkor súlyosító körülmény, ha a köztudomás szerint az ügyben elbírált vagy az ahhoz hasonló bűncselekmények száma az elkövetéskor a korábbi időszakhoz képest lényeges emelkedést mutat, vagy ha a számuk az adott területen lényegesen magasabb volt az átlagosnál. Az elszaporodottság mindhárom vádlott esetében további súlyosító körülmény, ekörben az ügyészi érvelés helytálló.

[48] Nem értett egyet az ügyészség képviselőjével az ítéltábla abban a körben, hogy a beismerő vallomás azért nem értékelhető külön nagy nyomattékkal a vádlottak javára, mert azt az ügyész a mértékes indítvány megtételekor már figyelembe vette. A Legfelsőbb Bíróság 56/2007. BK véleménye II/11. pontjában rögzítettek szerint a bűnösségre is kiterjedő beismerő vallomás enyhítő körülmény. A bíróság az ügyész mértékes indítványától lefelé eltérhet, az ügyész által figyelembe vett súlynál nagyobb súlyt is tulajdoníthat egy-egy büntetés kiszabásánál irányadó körülménynek, az ügyészhez képest továbbiakat is értékelhet. Az ítéltábla a törvényszék által kifejtetteket messzemenőig osztotta.

[49] Helyes ugyanakkor azon ügyészi álláspont, hogy hivatali bűncselekmények esetében a büntetlen előélet még kis nyomattékkal sem értékelhető a hivatalos személynek minősülő IX. és X.r. vádlottak javára, ezért IX. és X.r. vádlott esetében annak enyhítőkénti értékelését mellőzni kellett. Hivatalos személy esetében ezen enyhítő körülmény kizárólag akkor vehető figyelembe, ha e minőségével a bűncselekmény nincs összefüggésben. (Legfelsőbb Bíróság 56/2007. BK vélemény II/1. pont)

[50] Az sem enyhítő körülmény, hogy a vádlottakkal szemben további büntetőeljárás nem indult, hiszen az a törvénytisztelő attitűdnek megfelelő állapot, ezt mindhárom vádlott esetében mellőzte az ítéltábla.

[51] A kiegészített, módosított súlyosító és enyhítő körülmények alapján az ítéltábla úgy ítélte meg, hogy a vádlottakkal szemben kiszabott szabadságvesztés tartama valamennyi vádlott esetében helyes, az sem emelésre, sem csökkentésre nem szorul. IX. és X.r. vádlottak esetében az ítéltábla a Btk. 82.§ (2) bekezdés c) pontja szerinti enyhítő szakasz alkalmazását helyesnek tartotta a cselekmény tárgyi súlyát is szem előtt tartva. A bűnsegédként felelősségre vont XIII.r. vádlott esetében a leszállás ugyancsak helyes volt, de nem kétszeresen, csupán egyszeresen, azaz 2 évnél rövidebb, de egy évnél hosszabb mértékben. Az ítéltábla megítélése szerint a törvényszék által kiszabott 1 év 2 hónap tartamú büntetés esetében megfelelő mértékű. Enyhítést egyik vádlott esetében sem tartott lehetségesnek az ítéltábla.

[52] A próbaidő tartama mindhárom vádlott esetében megfelelő, annak emelésére nincs szükség egyik vádlott esetében sem. A cselekmény konkrét tárgyi súlya az adott bűncselekmény kategórián belül a feltárt bűnösségi körülmények mellett nem indokolja a próbaidő hosszabb tartamban történő meghatározását. Ugyanakkor rövidebb próbaidő meghatározására sincs törvényes lehetőség a cselekmény tárgyi súlyára tekintettel.

[53] A szabadságvesztés büntetés végrehajtási fokozatának, a feltételes szabadságra bocsáthatóság legkorábbi időpontjának meghatározása törvényes esetleges végrehajtás esetére.

[54] A pénzbüntetés napi tételszámának emelésére sem látott indokot a másodfokú bíróság, az a cselekmény tárgyi súlyához igazodó.

[55] Vizsgálta az ítéltábla a 8/2015.(IV.17.) Alkotmánybírósági határozat iránymutatása, valamint a védői indítványok alapján, hogy a felfüggesztett szabadságvesztésre ítélt IX. és X.r. vádlottak a Be. 102.§ (1) bekezdése alapján az előzetes mentesítésre érdemesek-e, melyet nemlegesen döntött el. A korrupciós bűncselekményben elmarasztalt hivatalos személy vádlottak esetében a cselekmény jellege folytán az érdemesség ténye nem állapítható meg, az ügyészi érvelés maradéktalanul helytálló.

[56] XIII.r. vádlott esetében ezen elsőfokú bírósági rendelkezést az ítéltábla helyesnek találta, a mentesítés mellőzése foglalkozás vesztést idézett volna elő az 57 éves nem hivatalos személy XIII.r. vádlott esetében, aki a cselekményt bűnsegédként valósította meg, a cselekménye tárgyi súlya is csökkent, a másodfokú bíróság esetében enyhébb minősítésű bűncselekményt állapított meg. A XIII.r. vádlott életvezetése azóta kifogástalan, az érdemesség ténye esetében megállapítható.

[57] A fent írtakra figyelemmel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét nyilvános ülés keretében eljárva a Be.606.§ (1) bekezdése alapján a XIII.r. vádlott tekintetében a rendelkező részben írtak szerint megváltoztatta, egyebekben annak helyes

indokainál fogva a Be.605.§ (1) bekezdése alapján helybenhagyta mindhárom felülbírálattal érintett vádlott tekintetében.

[58] Figyelemmel arra, hogy időközben XIII.r. vádlott személyi azonosító igazolványának száma megváltozott, az ítéltábla azt a Be. 184.§ (2) bekezdés e) pontja alapján – figyelemmel a Be. 451.§ (3) bekezdésére is – a határozat rendelkező részében rögzítette.

Budapest, 2023. október hó 10. napján

dr. Magócsi István

dr. Fatalin Judit

Radnainé dr. Solymosi Viktória

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró

A Fővárosi Törvényszék 2023. április hó 14. napján kelt 29.B.381/2022/64. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 2.Bf.155/2023/15. számú ítéletével eszközölt változtatással 2023. október hó 10. napján jogerőre emelkedett.

Budapest, 2023. október hó 10. napján

dr. Magócsi István

a tanács elnöke